

Kirkko & kaupunki

Numero 48 Keski viikkona
17. joulukuuta 2014

Sairaan-
hoitaja
Outi Sarvi
on jouluna
töissä
»8

Juutalaisten ja
arabien yhteisökylä
luo toivoa rauhasta
»3

Kirjailija
Joonas Konstig
liittyi kirkkoon:
Usko tekee hyvää
»7

Hyvää joulua!

Nyt vietetään Jeesuksen syntymäjuhlaa »10-11, 14-15

Joulun lapsi syntyi huolten keskelle» Pääkirjoitus sivu 2

■ Uutiset & ilmiöt ■ Kaupunki & ympäristö ■ Kulttuuri & media ■ Seurakunnat ■ Menovihjeet ■ Mielenpisteet

Hiljaisuuden äänet. Rauhan keidas -kylän hengellisenä keskuksena toimii rakennettu Hiljaisuuden talo. Shahd Abuhamad kuulosteleehiljaisuutta. – En enää pelkää toista vain sen vuoksi, että hän on juutalainen tai venäläinen vaan kykenen myös ymmärtämään häntä. Poliittinen tilanne ei kuitenkaan ole helppo ja se aiheuttaa kipua tunnetasolla. Haluan uskoa, että jokaiselle on täällä tilaa.

Rauhan keidas luo toivoa

Juutalaisten ja arabien yhteisö-kylä näyttää, että yhdessä eläminen on mahdollista.

Teksti ja kuva **Saara Oikarinen**

Neve Shalom-Wahat al-Salam-nimisessä kylässä Israelissa uskotaan yhteiselon mahdollisuuteen. Kylän perustaja **Anne le Meignen** hymyilee näytöksensä valokuvia kotikylänsä historiasta.

– Tässä arabilapsi antaa suudelman juutalaislapselle.

Le Meignen ja juuriltaan juutalainen dominikaanipappi **Bruno Hussar** perustivat 1970-luvulla

juutalaisten ja Israelin kansalaisten omaavien Palestiinan arabien yhteisökytälän Jerusalemin vuorten alarinteille. Kylän nimi on hepreaksi Neve Shalom ja arabiaksi Wahat al-Salam, joka tarkoittaa rauhan keidasta. Se on yhteisymmärryksen pyrkivä saareke konfliktien värittämässä maassa.

– Halusimme näyttää, että juutalaisten ja arabien on mahdollista asua rinnakkain rauhanomaisesti ja samalla työskennellä yhdessä rauhan ja tasa-arvon puolesta, le Meignen kertoo.

Kylässä asuu viitisenkymmentä perhettä, ja 35 uudelle talolle on raivattu alue kylän itälaidalta. Kylässä tulee asua yhtä paljon juutalaisia ja palestiinalaisia. Yhteisymmärrystä etsitään jatkuvan ja välillä kivuliaan keskustelun kautta.

– Yhdessä eläminen lähtee kunnioituksesta toisen kulttuuria, uskontoa ja identiteettiä kohtaan. Ajatuksena on ollut kasvattaa uudet sukupolvet toimimaan yhdessä lapsesta asti, le Meignen sanoo.

Kylään perustettiin Israelin ensimmäinen kaksikielinen ja monikulttuurinen ala-aste ja päiväkot, joiden oppilaista valtaosa tulee ympäröivistä kylistä. Koulussa juhlistaan tässä kuussa sekä joulua, hanukkaa että profeetta **Muhammadin** syntymäpäivää.

Kylässä toimii School for peace-niminen oppilaitos, joka edistää rauhaa ja tasa-arvoisempia suhteita palestiinalaisten ja juutalaisten välillä.

Vaikka suurelle osalle kyläläisistä uskonto merkitsee ennen muuta kulttuuria, kylässä on moniarvoinen hengellinen keskus, jossa järjestetään tapahtumia ja tarkastellaan konfliktia hengellisestä näkökulmasta. Hiljaisuuden talossa jokainen voi hiljentyä omalla tavallaan tilassa, jossa ei ole uskonnollisia symboleja.

– Emme ole tässä kylässä mitenkään erityisiä emmekä elä kuplassa. Meillä on keskinäisiä ongelmia siinä missä muillakin. Poliittinen ilmapiiri vaikuttaa elämäämme. Olemme kuitenkin

sitoutuneet jatkamaan yhdessä ja toimimaan rauhan eteen parhaimmalla, Anne le Meignen painottaa.

Terapeutti Shai Schwartz saapui perheineen kylään 27 vuotta sitten romanttisen ajatuksen houkuttelemana. Nyt kylä on laajentunut ja romantiikka on karsittu arjesta. Schwartz on silti tyytyväinen nähdessään, kuinka monikulttuurinen kasvatus on vaikuttanut lapsiin.

– Stereotypit eivät enää vaikuta heihin. He tuntevat arabi-

kulttuurin, mentaliteetin ja tavat ja näkevät palestiinalaiset eri tavalla kuin monet ikäisensä. Lisäksi he puhuvat sujuvaa arabiaa.

24-vuotias opiskelija **Shahd Abuhamad** on asunut kylässä kymmenen vuotta. Monikulttuurisessa Lodissa syntyneenä hän ihmetteli vanhempien halua muuttaa pienen kylään.

– Mehän elimme jo samaa monikulttuurista elämää kuin mistä he haaveilivat. Itse kävin juutalaisen esikoulun ja kristityn ala-asteen asuen muslimitalossa. Kaupungissa asuu lisäksi monen muun kulttuurin edustajia, ja elämä on luonnollista.

Abuhamad on joutunut kyseenalaistamaan oman arabi-identiteettinsä, jota hän pitää ainoana kielteisenä asiana monikulttuurisessa ympäristössä elämiselle. Parasta on hänen mukaansa pelkojen ja ennakkoluulojen voittaminen.

– Kun tuntee toisen kulttuurin kuin omansa, tuntemattoman pelko katoaa.

”Kun tuntee toisen kulttuurin kuin omansa, tuntemattoman pelko katoaa.”

Opiskelija Shahd Abuhamad